

අනුන්ගේ දැනුම කට ගාහත් පොරවල්

චින්තනය යන වචනය නිතර යොදා ගන්නා ද චින්තනය යනු කුමක් දැයි මේ ලිපි පෙළෙහි තවමත් නිර්වචනය කෙරී නැත. එසේ නිර්වචනය නොකිරීම ම බොහෝ විට අපේ චින්තනයෙහි අංගයක් වෙයි. අපේ චින්තනය වක්‍රීය වෙයි. එබැවින් එයට නිශ්චිත පටන් ගැනීමක් නැත. අභවල් තැනින් පටන් ගත යුතු යැයි හා අනෙක් සියල්ල ඒ පටන් ගත් නැත ඔස්සේ විස්තර කළ යුතු යැයි නියම කිරීමක් එහි දී සිදු නොවෙයි. කලින් සඳහන් කර ඇති පරිදි එක් තැනකින් පටන් ගන්නේ නම් ඒ පටන් ගන්නා තැන නිර්වචනය නොකෙරී තිබිය යුතු ය.

දැන් ප්‍රශ්නයක් වනු ඇත්තේ වක්‍රීය භාවයක් ඇති චින්තනයක තේරුම් ගැනීම සිදු වන්නේ කෙසේ ද යන්න ය. එහෙත් අප මුලදී ම තේරුම් ගත යුතු කරුණ නම් ඒක රේඛීය භාවයක් ඇති චින්තනයක,(පහසුව සඳහා ඒක රේඛීය චින්තනයක් යැයි කියමු) කිසිම දෙයක් තේරුම් කර නොදෙන බව ය. යම් දැනුමක මුලින් ම ඇත්තේ නිර්වචනය නොකරන ලද භූතාර්ථයක් නම් හා අනෙක් සියළු දෑ ඒ නිර්වචනය නොකරන ලද භූතාර්ථය ඇසුරෙන් නිර්වචනය කෙරෙන්නේ නම් ඒ දැනුම පද්ධතියෙහි තේරුම් කෙරී ඇත්තේ කුමක් ද? අප සංකල්ප තේරුම් ගන්නේ එක් එක් සංකල්පය බැගින් නොව, විශේෂයෙන් ම මුල දී, සංකල්ප පොදියක් ලෙස ය. එක් සංකල්පයක් අනෙක් සංකල්ප මගින් විස්තර කෙරෙන අතර ඒ අනෙක් සංකල්ප අර එක් සංකල්පය මගින් ද විස්තර කෙරෙයි.

මේ සමග අපි බටහිර යුදෙව් ශ්‍රීක ක්‍රිස්තියානි චින්තනයෙහි තවත් වැදගත් ලක්ෂණයක් පිළිබඳ ව සැලකීමටත් වෙමු. මෙයට බටහිර දර්ශනයෙහි උභයචාරය (රිඩක්ෂනිසම) යැයි කියැවෙයි. උභයචාරය ඒක රේඛීය භාවය සමග බැඳී ඇත. බටහිර රසායන විද්‍යාව අවසාන විග්‍රහයෙහි දී අණු හා පරමාණු මගින් විස්තර කෙරෙයි. පරමාණු එකිනෙක සමග සම්බන්ධ වී අණු නිර්මාණය වන්නේ කෙසේ ද, එලෙස අනු නිර්මාණය වන ආකාර කවරේ ද යනාදිය රසායන විද්‍යාවෙහි දී සාකච්ඡා කෙරෙයි. ප්‍රෝටෝනයක් යනු හයිඩ්‍රජන් න්‍යෂ්ටියකි. ඒ න්‍යෂ්ටිය වටා ඇතුළු විට ඉලෙක්ට්‍රෝනයක් ද වෙයි. ප්‍රෝටෝන දෙකක් හීලියම් න්‍යෂ්ටියක් වෙයි. මේ ආකාරයෙන් සියළු පරමාණු විස්තර කළ හැකි ය. මෙහි දී ප්‍රෝටෝන හා ඉලෙක්ට්‍රෝන මෙන් ම න්‍යුට්‍රෝන වැනි අංශු ද සැලකෙයි.

පරමාණු දෙකක් හෝ වැඩි ගණනක් එක් වී අණු නිර්මාණය වීමේ දී ඉලෙක්ට්‍රෝන එකතු කර ගැනීම, අඩු කර ගැනීම, එක්වීම වෙදා හදා ගැනීම ආදිය සිදුවෙයි. මේ වෙනස්කම්වලට රසායනික ප්‍රතික්‍රියා යැයි කියනු ලැබෙයි. අණු අණු අතර ද එවැනි රසායනික ප්‍රතික්‍රියා සිදු වෙයි. ඇතුළුත් කියන පරිදි මෙන්බලිඟ් වගුව රසායන විද්‍යාවේ පදනමෙහි වෙයි. මේ සියල්ලෙන් ගමන් වන්නේ රසායන විද්‍යාව, ප්‍රෝටෝන, ඉලෙක්ට්‍රෝන, න්‍යුට්‍රෝන ආදී අංශු ඔස්සේ තේරුම් ගැනීමට කරන උත්සාහයකි. නමුත් ප්‍රෝටෝන, ඉලෙක්ට්‍රෝන ආදී අංශු ගැන ඉගෙන ගැනෙනුයේ භෞතික විද්‍යාවෙහි ය. එසේ නම් මින් කියැවෙන්නේ භෞතික විද්‍යාව ඇසුරෙන් රසායන විද්‍යාව තේරුම් ගැනීමක් ද? මුළු රසායන විද්‍යාව ම භෞතික විද්‍යාව ඇසුරෙන් තේරුම් ගැනීමට හැකි නම් ඉන් කියැවෙන්නේ බටහිර රසායන විද්‍යාව බටහිර භෞතික විද්‍යාවට උනන්දු කළ හැකි බව ය.

මේ අයුරින් ම බටහිර ජීව විද්‍යාව, බටහිර රසායන විද්‍යාව ඇසුරෙන් තේරුම් ගැනීමට නැතිනම් බටහිර ජීව විද්‍යාව, බටහිර රසායන විද්‍යාවට උනන්දු කිරීමට දරණ වැයමක් ද වෙයි. අද ජාන විද්‍යාව ඔස්සේ සිදුවන්නේ මෙය යැයි යමකුට කිව හැකි ය. මෙය තව දුරටත් ඉදිරියට ගොස් බටහිර සමාජ විද්‍යාව, බටහිර ජීව විද්‍යාවට උනන්දු කළ හැකි යැයි ඇතුළු පවසති. ඇතුළුත්ව අනුව ඊ. ඕ. විල්සන් නම් සමාජඥය විද්‍යාඥයකු දැනට දශක දෙක තුනකට උඩ දී සමාජ ජීව විද්‍යාව (සෝෂා බයලොජි) නම් විෂය හඳුන්වා දෙමින් කරන්නට උත්සාහ කෙළේ එවැනි උනන්දු කිරීමකි.

මේ උත්සාහයන් පිටුපස ඇත්තේ යුදෙව් ශ්‍රීක ක්‍රිස්තියානි චින්තනය ය. සියල්ල එක් තැනකට පත් කිරීම, සියල්ල එකකින් තේරුම් ගැනීම පිළිබඳ අදහස ලැබෙන්නේ සියල්ලටම මුල් වූ දෙවියන් වහන්සේ හරහා ය. බටහිර යුදෙව් චින්තනයෙහි සෑම දෙයක් ම අවසානයේ දී දෙවියන් වහන්සේ කරා යයි. එනම් දෙවියන් වහන්සේ ට උනන්දු වෙයි. මුළු මහත් බටහිර විද්‍යාව ම, බටහිර භෞතික විද්‍යාවට උනන්දු කළ හැකි ද? බටහිර යුදෙව් චින්තනයට අනුව නම්

එසේ කළ හැකි විය යුතු ය. එහෙත් තවමත් එසේ සිදු වී නැත. එසේ වුවත් බටහිර විද්‍යාව උනන්දුවලින් නොගැලවෙයි. බටහිර විද්‍යාව උනන්දු වාදය මත පදනම් වෙයි.

මෙහි අවසාන ප්‍රතිඵලය නම් සියළු දැනුම් භෞතික විද්‍යාවට උනන්දු කිරීම ය. සමාජ විද්‍යාව ජීව විද්‍යාවටත්, ජීව විද්‍යාව රසායන විද්‍යාවටත්, රසායන විද්‍යාව භෞතික විද්‍යාවටත් උනන්දු කළ හැකි නම් ඉන් කියැවෙන්නේ සියල්ල භෞතික විද්‍යාවට උනන්දු කළ හැකි බව ය. එහෙත් එය එසේ කළ හැකි දැයි ඔබට ම ප්‍රශ්නයක් වනු නොඅනුමාන ය. කෙසේ වෙතත් අනෙක් බටහිර විද්‍යා බටහිර භෞතික විද්‍යාව පසු පස යන බව නම් පෙනෙන්නට තිබෙන කරුණකි. රසායන විද්‍යාව වෙවා, ජීව විද්‍යාව වෙවා, සමාජයීය විද්‍යා වෙවා අනුගමනය කරන්නේ බටහිර භෞතික විද්‍යාව ය. විශේෂයෙන් ම බටහිර භෞතික විද්‍යාවේ සෛද්ධාන්තික (තිරිඟිකල්) අංශය ය. බටහිර සෛද්ධාන්තික භෞතික විද්‍යාව අද කෙතරම් වර්ධනය වී ඇත් ද යතහොත් එය ඇතැම් අවස්ථාවල ප්‍රායෝගික භෞතික විද්‍යාවෙන් ගව ගණනක් ඉඳිරියෙන් සිටියි. එසේ ම එහි බලපෑම අනෙක් ක්ෂේත්‍රවලට ද පැතිරී ගොස් ඇත. අද බටහිර දැනුම පද්ධතියෙහි සෛද්ධාන්තික රසායන විද්‍යාවක් පමණක් නොව සෛද්ධාන්තික ජීව විද්‍යාවක් ද වෙයි.

මෙහි දී නොකිසාම බැරි කරුණක් වෙයි. බටහිර සෛද්ධාන්තික ජීව විද්‍යාව පසෙකින් තබමු. බටහිර සෛද්ධාන්තික භෞතික විද්‍යාවෙන් අද ලංකාවේ විශ්ව විද්‍යාලවල නිසි අයුරින් නුගැන්වෙයි. එහෙත් මේ සම්බන්ධයෙන් අප කළ යුත්තේ කුමක් ද? බොහෝ විට පුවත්පත් හා සඟරාවල කියවීමට ලැබෙන දෙයක් නම් මේ රටේ තවමත් බටහිර බොහෝ දෑ දකින්නට නැති බව ය. බටහිර දැනුමක් කට ගාගන්නේ අපොයි අපේ දැනුමට සුදුසු පරිසරයක් මේ රටේ නැතැයි කන්නලව් කරති. අදාළ නොවේ. බටහිර අභවල් රීතිය අනුව මෙරට නවකතා නොලියැවෙන්නේ යැයි ඊනියා සාහිත්‍යධරයෙක් ප්‍රකාශ කරයි. පශ්චාත්තනනවාදී අදහස් තබා නුතනවාදී අදහස්වත් මේ කොදෙව්වේ නැතැයි තවත් එකෙක් බෙරිහන් දෙයි. අභවල් සංගීතය ගැන මා හැරෙන්නට දන්නා වෙන අයකු නොමැති යැයි ඊනියා සංගීතඥයෙක් වාදනයක් ඇසුරින් ම කන් කෙඳිරිගායි.

බටහිර අභවල් එක මේ රටේ නැතැයි කියන මොවුන්ට ඒ ක්ෂේත්‍රවල වැදගත් නිර්මාණයක් කර ගත නොහැකි ය. භීතමානයෙන් පෙළෙන මොවුන් මේ කරන්නේ තමන් කුමක් හෝ බටහිරින් කට ගාගෙන, අනෙක් අය මේ දේ නොදන්නේ යැයි ඔළුව එහාට මෙහාට දික් කරමින් ප්‍රකාශ කිරීම පමණකි. අනුන්ගෙන් ශායට ගත් ආභරණ පැළැඳ මඟුල් ගෙදරක යන ගැහැණියක් තම බෙල්ල හා කන් අත ගාමින් ඒ ආභරණ ප්‍රදර්ශනය කරමින් අනෙක් ගැහැණුන්ට එවැනි ආභරණ නැතැයි පෙන්වීමට තැත් කිරීම හා මේ අනුකාරකයන්ගේ ප්‍රදර්ශනය අතර එතරම් වෙනසක් නැත. මේ උගතුන්ට වඩා අනුන්ගේ ආභරණ ප්‍රදර්ශනය කරන ගැහැණිය අභිසංක ය. මේ අනුකාරකයෝ රටට ම මහත් බරක් වනවා පමණක් නොව විනාශයක් ද අත් කර දෙති. ඔවුහු ඊනියා කොදෙව් මනසක් ගැන කියමින් අනෙකුන්ට පරිහළ කරති. අනෙකුන්ට තමන්ට තරම් බටහිර දැනුම ගැන අවබෝධයක් නැතැයි පවසති. මේ භීතමානයක් නිසා ජනිතවන ක්‍රියාවලියක් පමණක් බව අපි අවබෝධ කර ගත යුතු වෙමු.

අප කළ යුත්තේ බටහිර සෛද්ධාන්තික භෞතික විද්‍යාව මෙරට නුගැන්වෙන්නේ යැයි කියමින් මර ප්‍රනෝති දීම නොවේ. ජාතියට බැහැ වැදීම නොවේ. ජාතියේ ඊනියා කොදෙව් මනසක් ගැන තොර තෝවියක් නැතිව කතා කිරීම නොවේ. බටහිර සෛද්ධාන්තික භෞතික විද්‍යාව නොදැන සිටි පමණින් ජාතිය විනාශ නොවෙයි. අප කළ යුත්තේ බටහිර සෛද්ධාන්තික භෞතික විද්‍යාවේ ඇති දැනුම අප රටට අපේ දැනුම පද්ධතියට අවශෝෂණය කර ගන්නේ කෙසේදැයි සොයා බැලීම ය. ඒ සඳහා ඇප කැප වී කටයුතු කිරීම ය. ඒ සඳහා නිකම් උඩින් පල්ලෙන් නොව ඉතා හොඳින් බටහිර සෛද්ධාන්තික භෞතික විද්‍යාව හැදැරීම ය. බටහිර සෛද්ධාන්තික භෞතික විද්‍යාව අපේ දැනුම පද්ධතිය තුළට ගැනීම යනු නිර්මාණාත්මක ක්‍රියාවකි. නිකම් කොදෙව් මනසක් ගැන කෑ ගසා ඊනියා පොරවල් වීමට දගලන අනුකාරකයන්ගෙන් එවැනි නිර්මාණාත්මක ක්‍රියාවක් බලාපොරොත්තු විය නොහැකි ය.

නිව්ටෝනිය භෞතිකය යනු උනන්දු වාදය වඩාත් ම ක්‍රියාත්මක වන දැනුම පද්ධතියයි. එහි ඇති වලිග නියමවලට මුළු ආන්ත්‍රිකය ම උනන්දු කෙරෙයි. වෙනත් වචන වලින් කිවහොත් නිව්ටෝනිය ආන්ත්‍රිකය වලිග නියම මගින් තේරුම් කර දෙයි. අංශුවල වලිගය පමණක් නොව දෘඪ වස්තුවල ඉතා සංකීර්ණ වලිග ද නිව්ටෝනිය වලිග නියම පමණක් මගින් තේරුම් ගත හැකි ය. මෙහි වාසියක් ද වෙයි. එනම් කරුණු රාශියක් මතක තබා ගන්නවා වෙනුවට

කරුණු කිහිපයක් පමණක් මතක තබා ගැනීමෙන් අනෙක් සියල්ල ඒ කරුණු ඇසුරෙන් විස්තර කිරීමට හැකි වීම එහි දී පහසුවක් ගෙන දෙයි. බටහිර භෞතික විද්‍යාව ඉගෙන ගැනීමේ දී එසේ ප්‍රධාන කරුණු කිහිපයකට, නැත්නම් මූල ධර්ම කිහිපයකට සියල්ල උගන්වන කිරීමට උත්සාහ ගනු දැකිය හැකිවෙයි.

උභයවිචල්‍ය හා සම්බන්ධ ක්‍රියාවලිය ගැන තව දුරටත් සුළු වෙන් හෝ සඳහන් කළ යුතු ය. එහි ඇත්තේ ආරම්භයක් කරා යන ගමනක් බැව් ඉහත සඳහන් කෙළෙමි. ඒ යුදෙව් ඒක දේවවාදයෙන් ගලා එන්නකි. එහි තවත් අංගයක් ද වෙයි. බටහිර යුදෙව් ශ්‍රීක ක්‍රිස්තියානි චින්තනය ඒ අංගය ලබා ගෙන ඇත්තේ ශ්‍රීකයන්ගෙනි. මේ ශ්‍රීක ස්ව සිද්ධාන්තය (ඇක්සියොමැටික්) වීඩි ක්‍රමයයි. ශ්‍රීක ගණිතයෙහි, විශේෂයෙන් ම ශ්‍රීක ජ්‍යාමිතියෙහි අපට මේ ලක්ෂණය දැක ගත හැකි ය. අද යුක්ලීඩිය ජ්‍යාමිතිය යනුවෙන් හැඳින්වෙන ජ්‍යාමිතිය කාගේ නිර්මාණයක් වුව ද ආකෘතික ආකාරයකට එය ඉදිරිපත් කරනු ලැබුයේ ශ්‍රීකයන් විසිනි. මේ ස්වසිද්ධාන්තය වීඩි ක්‍රමය තව දුරටත් සාකච්ඡා කළ යුතු වෙයි.

මහාචාර්ය නලින් ද සිල්වා